

Салават
Күнөсө

Ләбиб Лерон

Язгы әкият

Яз иде. Күк йөзөндә алсу кебек елмайган гүзәл бер көн иде.

сеңелесе Ләйләгә:

— Ләйлә, әйдә, урманга жыярга барабыз, — диде. — Әниебезгә бүләк итәрбез!

шундук риза булды. Алар янында белән бөтерелә иде.

— Мин дә сезнең белән барыйм әле, — диде .

— Минем дә барасым килә, — диде .

— Әйдәгез, киттек! — диделәр .

 бакчасы аша киттеләр болар. Алдан койрыгын болгый-болгый бара, аның артыннан элдерә, алардан калышмаска тырышып,   кызу-кызу атлыйлар.

Юлда боларга матур очрады.

— Мине дә ияртегез әле, — диде .

Иярттеләр, янә киттеләр. Ниһаять, бакчасы артына килеп життеләр.

Бакча артында зур үсеп утыра иде. Аны иң элек күреп алды. Анна-ры бүтәннәр дә күрделәр.

— Нинди матур урман! — диде әлегә тирәли әйләнә-әйләнә.

— Искиткеч! — дип сокланды . Мондый урманда минем беренче мәртәбә булуым әле.

— күптер инде монда! — диде жирдән эзли-эзли.

— Кочакка сыйган кадәр күтәрәбез, — диде . Һәммәсә тирәсеннән эзләргә

кереште. Әмма ни , ни , ни , ни , ни   генә тә тапмады.

Шулвакыт башыннан   тавышы ишетелде.

— агачлык урман була димени! — диде әлегә . — Беләсегез килсә, безнең авыл тирәсендә нинди урман да юк! Әрәмәлек бар-барын да, ул да ерак! Сезнең әллә берегезнең дә урман күргәне юк идеме моңарчы?

— Юк шул. Без әле кечкенәләр бит. Миңа кенә яшъ, — диде .

— Миңа яшъ тула, — диде .

— Миңа яшъ инде, — диде .

— Миңа да, — диде .

— Мин үземә ничә яшъ икәннен белмим. Санарга өйрәнмәдем әле, — дип чикылдады .

— Аңлашылды, — дип каркылдап алды . — Ярый, алайса, мин Жил дустаныма әйтим әле, ул хәзер сезгә бәйләме китерер.

 шулай диюгә, , да, дә кочагында бәйләме пәйда булды. Жил белән дә, хәтта да онытмаган. Миңа да бөртек бирде әле.

Рәссам Фәрит МУЛЛАХМӘТ

Бәрәч!

Журналыбызның баш рәссамы Фәрит Муллахмәткә дә илле яшъ тулган икән! Гаҗәпләнмәслек тә түгел шул. «Салават күпере» журналханәсендә эшли башлаганда шундый япъ-яшъ иде ул, хәзер дә шулай. Аңа илле яшъ тулган булуына ышанасы да килми хәтта. Хәер, аз гына ышанырга да була, чөнки Фәрит абыегызның бик матур оныгы бар бит инде.

Без, журналханә хезмәткәрләре, Фәрит абыегыз Муллахмәтне синең исемнән дә туган көне белән - юбилее белән! - чын күңелдән котлыйбыз, янәдән-янә матур рәсемнәр белән безне сөендереп торуйн телибез.

Нәжибә апагыз Сафина — Башкортостан төбәгеннән. Хәзерге вакытта Казанда яши һәм ижәт итә. Балалар өчен дә, өлкәннәр өчен дә шигырьләр яза. Ул һәрвакыт көлөч, сөйләшкәндә шаян сүزلәр генә әйтә сөйләшә. Бу язның беренче аенда Нәжибә апагыз аеруча шат йөри. Шат йөрмәслек тә түгел шул! Мартта аның туган көне. Туган көннең дә ниндие әле! Юбилей дип аталганы. Әйдәгез, Нәжибә апагызны олуг бәйрәмә белән котлыйк, аңа саулык-сәламәтлек, ижәт уңышлары телик!

Нәжибә Сафина

Мәче белән бөжәк

Йомшак басып
мәче бара.
Бөжәк — кызыл,
мәче — кара.

Мәче дөшә
бөжәккә:
— Кара әле
бу якка!
Тыңла минем
сүземне! —
Һәлак итмә
үзеңне!
Пыяла
бик тә шома —
Егылма,
димен шуңа.

Тыңламады
шул бөжәк, —
Чак ярылмады
йөрәк.

Рәссам Светлана Привина

Шарт итеп
куйды аяк.
Каян алырга
таяк?

Мәче — кара,
күңеле — ак.
Бөжәкне жәлли
шул чак:
Бәйләп куя
аягын,
таяндыра
таягын.

Елаудан
туктый бөжәк.
Мәчегә
суза чәчәк.

Мәче — кара,
күңеле — ак:
Дуслар белән
яхшырак!

Нәни дус! Менә синең алда ике открытка. Әлбәттә, алар чын открыткалар түгел. Аларны элемтә бүлегә аша жибәреп булмый. Әмма син ул открыткаларны һәйбәтләп кисеп алып, әти-әниңә, әби-бабаңа, абый-апаңа, дусларыңа бәйрәм белән котлап, матур-матур сүзләр язып яисә рәсемнәр ясап бүлөк итә аласың.

Рәссам Светлана Привина

Сәйкәт
Күтөрә

Кемгә

Кемнән

Сәйкәт
Күтөрә

Кемгә

Кемнән

Кадерле укучыбыз!

Шушындый китапчыкларны үзәндә әледән-әле
булдырасың килсә, матур-матур әкиятләр,
шигырьләр, такмак-такмазалар укырга яратсаң,
«Салават күпере» журналын өгезгә алдырырга
онытма. Бу хакта өлкәннәрнең исенә төшер.

Рәссам Илдар Нәфиев

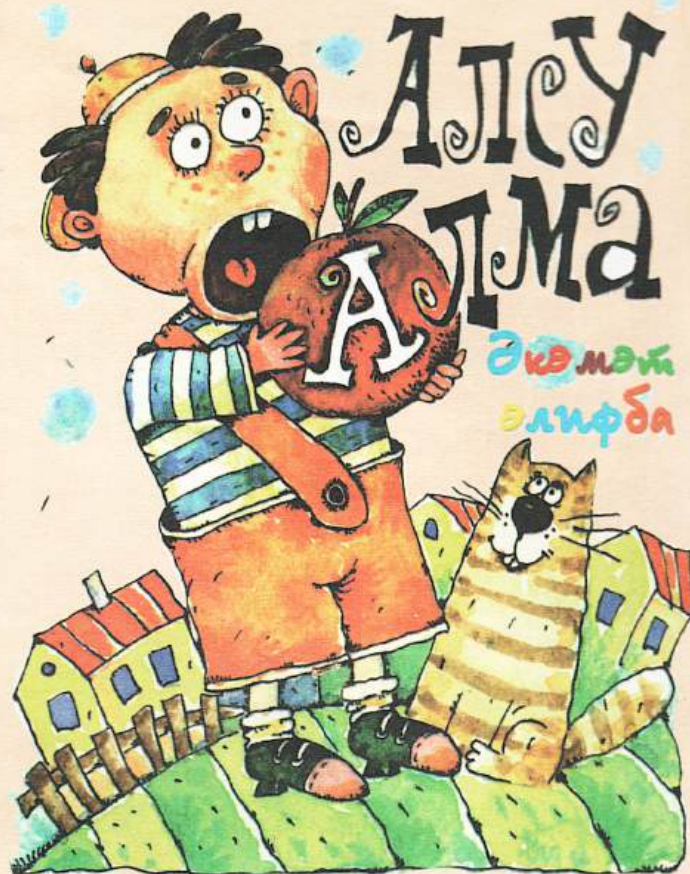
Дускай!

Журналның урта битен ипләп кенә алып, кара
сызыклар буенча кис, сары сызыклар буенча бөклә дә,
килеп чыккан кисәкләрне, бит саннарына карап,
китап итеп жый. Булгач-булгач чын китап булсын -
уртасын ике урыннан төпләп тә куй.

© «Салават күпере» китапханәсе.

Рәшит Ягъфәр

Эшләпә

Ни хикмәтле эшләпә бу,
Эшләпә ни эшлэтә?
Кидергән идем бозауга —
Айгыр кебек кешнэтә.

Юрга

Кара юрга чыкты юлга,
Юргалап китте юлда.
Әтәчебез ыргып чыкты —
Юргаламакчы ул да.

Яшен

Я, яшеннән кем курыксын?!
Яшьнәсен, әйдә, «чарт-чорт».
Юрган астына керәм дә,
Каранып ятам ялт-йолт.

Әптчи

Әптчи, әптчи,
Әнә килә карт пәси.
Карт пәсинең йоны юк,
Бу малайның юне юк.

Кадерле нәни дус!

Бу «Әкәмәт әлифба»ны синең өчен, әти-әниң һәм тәрбиячеләр өчен фольклорчы-галим, язучы Рәшит Ягъфәр махсус ижат иткән. Теләң ачылган вакытта һәм, үсә-үсә, авазларны дәрәс әйтергә өйрәнгән чакта әлегә кызыклы әлифбаның сиңа ярдәмә тими калмас.

Шигъри такмакларны кызыксынып, игътибар белән укы, өйрән, әти-әниңә, эне-сеңеләңә яисә абый-апаңа сөйлә. Уңышлар сиңа, дәү үс!

Ләбиб Лерон

Ләкләк

Ләкләк ләмдә батмый, дип
Ләмгә баскан Ламига.
Ярый тартып чыгарырга
Ләкләк булган янында.

Маймыл

«Маймыл, нигә син маймыл?» — дип,
Мин сорадым маймылдан.
Әйтте: «Маймыл булмас идем,
Акыл ягы сай булган».

Нигъмәт

Нигъмәткә нәрсә кирәк,
Нигъмәткә нигъмәт кирәк.
Нигъмәт кебек нигъмәт сөйгән
Бу дөньяда бик сирәк.

Ондатра

Ондатра, ондатра
Анда тора мыни ул?
Ондатра суда тора,
6 Монда торамины ул.

Өрмә этем

Өрмә, этем, өрмә, этем, —
Өрә белми өрәсең.
Беләсең бит тәм-том төяп,
Әти кайтып керәсен.

Үпкә

Үпкәң булса, үпкәләмә —
«Үпкә бирик» диярләр.
Үпкәләгәнне төярләр,
Үткеннәрне сөярләр.

Жәмил һәм жәй

Жир жиләкләре жыярга,
Жиләкле жәйләр житәр.
Тик Жәмил чебеннән курка,
Чебен тисә, «чер» итәр.

Һавалы һавия

Һавия бигрәк һавалы,
Һаваланмау сирәктер.
«Һавалану» дигән чирдән
Дөвалану кирәктер.

«Ялкын» журналханәсендә озак еллар
 баш мөхәррир булып эшләгән хөрмәтле
 язучыбыз Роза апа Хафизовага ошбу
 1999 елның 6 февралендә 70 яшь тулды.
 Без Аны олуг бәйрәме белән чын
 күңелдән котлыйбыз
 һәм Аңа саулык-сәламәтлек телибез.

Рәссам Фәрит Муллахмәт

Кадерле дускай!

Журналның урта битен ипләп кенә алып, кара
 сызыклар буенча кис, сары сызыклар буенча бөклә дә,
 килеп чыккан кисәкләрне, бит саннарына карап,
 китап итеп жый. Булгач-булгач чын китап булсын -
 уртасын ике урыннан төпләп тә куй.

©«Салават күпере» китапханәсе.

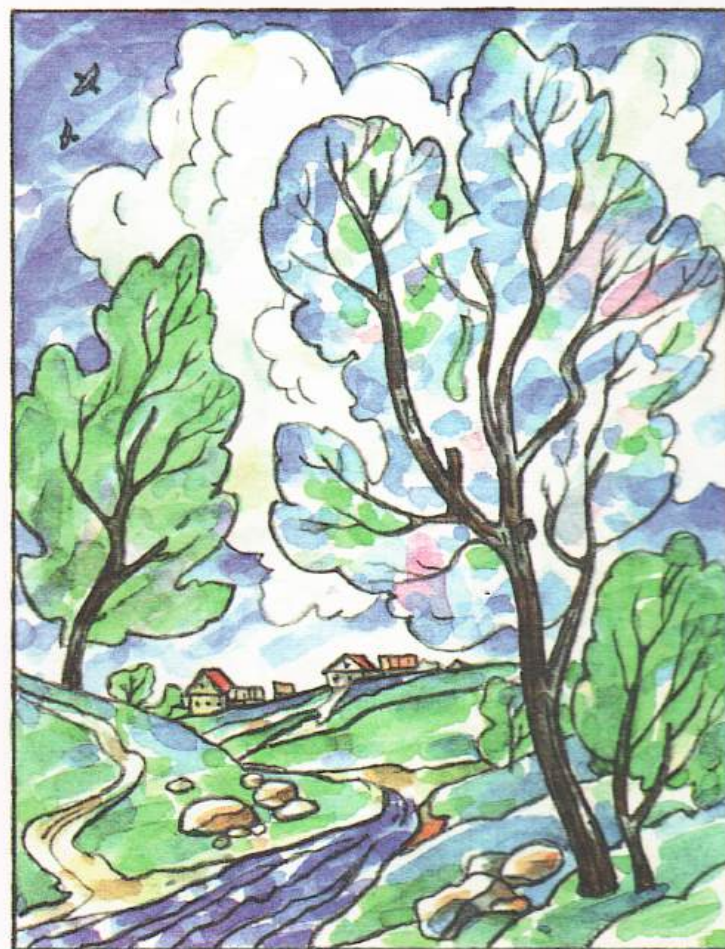

Күгәрчен

Чыпчыкларга ярма сиптем,
 Очты, төште күгәрчен.
 Күгәрчен, күгәрчен,
 Ачыккансың күрәмсең.

Тып-тып итеп ярма чүпли
 Кызыл тәпи күгәрчен.
 Күгәрчен, күгәрчен,
 Бигрәк матур икәнсең.

Ашап туйгач, рәхмәт әйтеп,
 Очты-китте күгәрчен.
 Күгәрчен, күгәрчен,
 Сау бул, сау бул, күгәрчен.

И сабнем! Жый күчеленө
Жуһаннөң изге куртук!

Роза Каримова

2

Тукран

Туку, туку, тукран
Аккаенга утырган.
Ялтыравыклы чапаны
Каурыйданмы тукулган.

Туку, туку, тукран
Аккаенга утырган.
Туку, туку, тукулдый да
Туктап тыңлый тукран.

Туку, туку, тукулдый да
Аккаенга утырган.
Яратканын туку, туку,
Чакырадыр тукран.

15

Әпипәгә биибез

Без, без, без идек лә,
Алты матур кыз идек.
Чиккән читекләр кидек тә,
Сезгә биергә килдек.

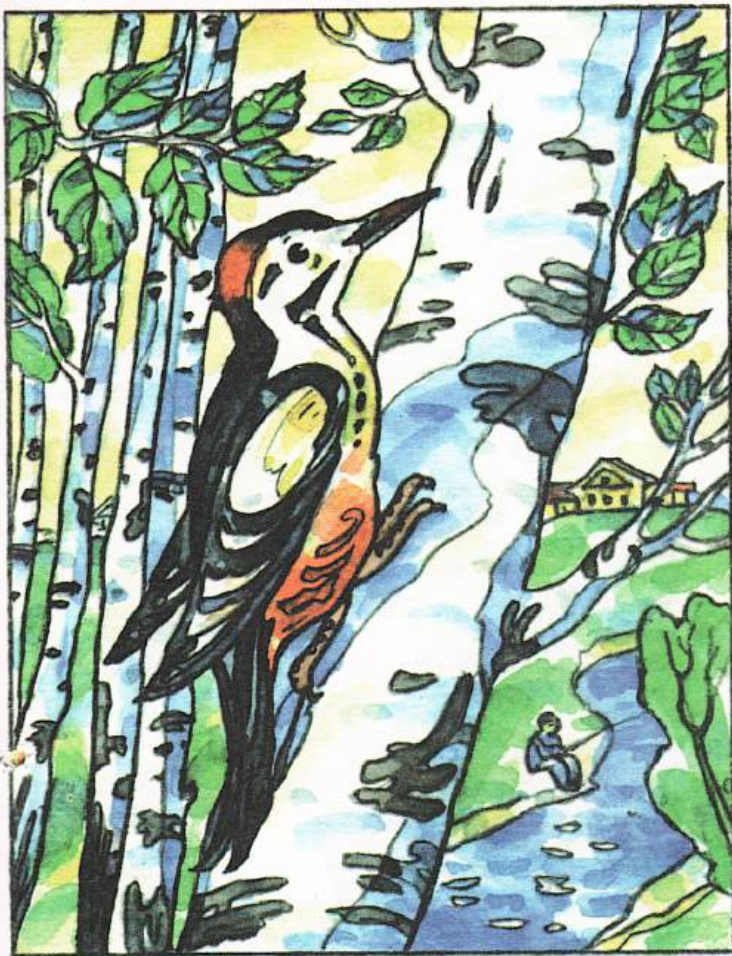
Кил, кил, килегез лә,
Дәртле бию көебез.
Читек-кәвеш киегез дә,
Безнең белән биегез.

Бер, ике, өчегез,
Иң яхшы биючегез,
Әзерләнсен, чыксын түргә —
Әпипәгә биибез.

6

11

Кояшка салкын тигән

Гөлназ бүген өйдә тора,
Бакчасына бармаган.
Салкын тигән. Тышта буран,
Жирне ак кар каплаган.

Курчагы Алсу кулында,
Гөлназ аны юата,
Әкият сөйләп, көйли-көйли,
Үзе белән йоклата.

— Йокла, йокла, — ди, — курчагым,
Күрәмсең, тышта буран.
Кыш бабай килгән ич безгә,
Сакалы ап-ак кардан.

Кояш юк күктә, караңгы,
Күк соры күлмәк кигән.
Кар ашагандыр, мөгаен, —
Кояшка салкын тигән.

Курчагы бигрәк акыллы,
Тыңлап Гөлназның сүзен,
Тыныч йоклый мөдәрәндә
Йоммыйча ике күзен.

3

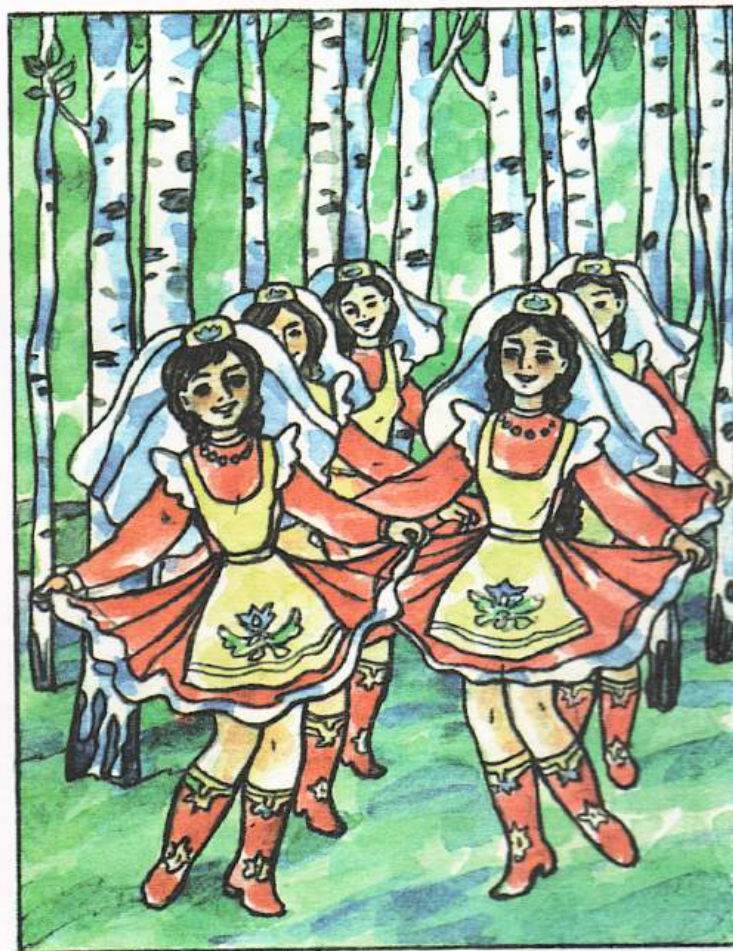
Тискәре

Минем нәни энем бар,
Күр, игътибар ит әле.
Үзе шундый тискәре,
Искәйләрең китмәле.

Мин тискәре түгел ич,
Ул кемгә соң охшаган!
Сөйләшә дә белми үзе,
Үртәшә үк башлаган.

Ачулансаң — үпкәли,
Мине һич тә тыңламый.
Апа дип тә уйламый,
Әйткәнемне аңламый.

Бик яраткач энемне,
Миңа кала түзәсе.
Бәлки үскәч төзәләр —
Бар бит әле үсәсе.

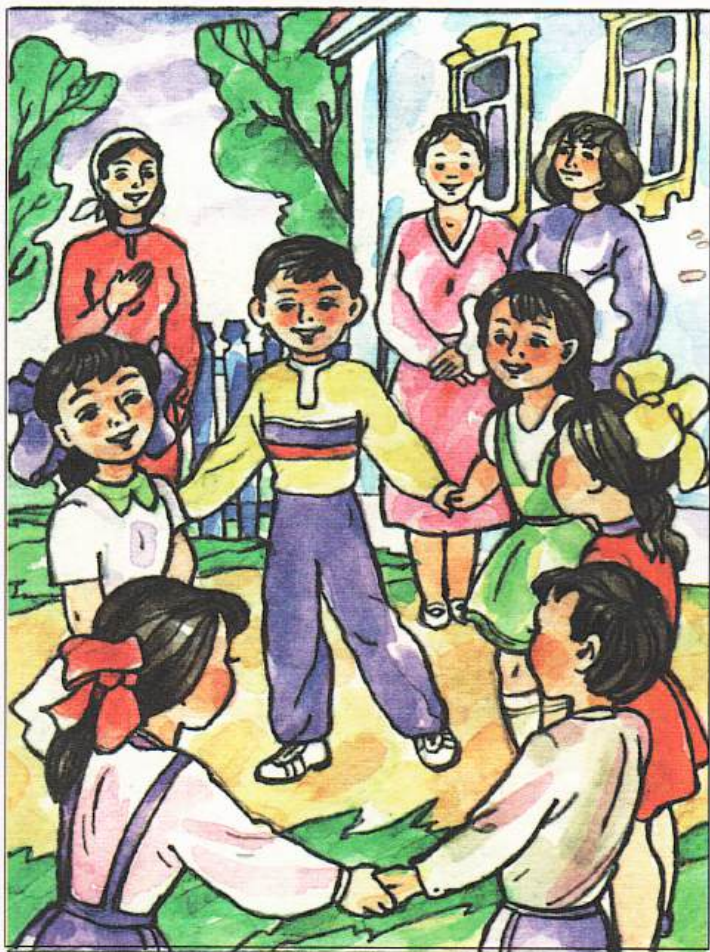
Безнең авыл

Чырык-чырык чыркылдаша
Чыпчыклар талда.
Челтер-челтер чишмә ага
Чияле тауда.

Шаярыша, уйный йөзә,
Балыклар күлдә.
Ап-ак шомырт чәчәкләре
Тибрәлә җилдә.

Шундый матур безнең авыл —
Тиңе юк җирдә.
Яшибез татар илендә,
Иң матур илдә.

4

8

13

Җитәкләшеп уйныйбыз

Җитәкләшеп, тезелешеп,
Әйлән-бәйлән уйныйбыз.
Биибез дә, җырлыйбыз да,
Алындырып тормыйбыз.

Җитәкләшеп, тезелешеп,
Түгәрәк уйнаганда,
Бик күңелле була безгә
Бергәләп җырлаганда.

Җитәкләшеп, тезелешеп,
Уйнарга без бик оста.
Бигрәк матур җырлыйбыз,
Әниләр карап торса.

9

Алсу алма

Айнур алсу алманы
«Алмыйм,» — диеп алдады.
Алсу алма биргән идем,
Кабыгы да калмады.

Бытбылдык

Болында бер бытбылдык
«Быт-быт» диеп бытбылдык.
Тотып алым дигән идем,
«Тот!» диде дә, юк булды.

Вафа

Әй, Вафа, Вафа, Вафа,
Көн дә уенчык вата.
Уенчыгым ватылды, дип,
Акырып елап ята.

Гөлдери күгәрченем

Гөрнәчәдә күгәрченем
Гөлдери дә гөлдери.
Гөрнәчәдә гөлдерәмә,
Күгәрченем, кил бире.

3

Футляр

Фанай, Фаный, Фәнзаман,
Футляр тапкан бер заман.
«Әйбернең үзе кирәк!» дип,
Елап ята, ди, һаман.

Халик һәм Балык

Хахылдап көлә Халик:
Балык тота бар халык.
Балыкларны үстерә ул,
Күлгә шикәр-бал салып.

Чи чия

Чи чияне чәйни-чәйни
Чигәң ник чатнап чыкты?
Чи чия биреп алдыйлар
Синең күк мактанчыкны!

Шымытыр

Шамил әйтте: шаулама син,
Тик утыр, бик шым утыр.
Шуның өчен бирәм сиңа
Бик матур бер шымытыр.

7

Давыт белән Даниял

Давыт белән Даниялның
Дөнъяга китте даны.
Сугышалар да, бергәләп
Юалар борын канын.

Елкы

Елтыр-елтыр елтырыйдыр
Мут егетнең елкысы.
Елкысыннан егылып төшкән,
Елый, адәм көлкесе.

Илдарларга

Илдарларга килеп керсәм,
Имәнеп киттем нигә?
Бәтиләрен тибеп егып,
Кәжәне сарык имә.

Кара карга

Кара, кара, карганың
Канатлары кап-кара.
Ышанмасаң: «Ник кара?» — дип
Үзеннән барып сора.

Пәри

Пәри, пәри, пәрәмәч,
Пәри чәчен тарамас.
Пәри кебек бер дустым бар,
Битен юмый ярамас.

Рәфис, Рәмис, Рәшит...

Рәфис, Рәмис, Рәшит,
Әйдә, бергә берләшик.
Әйдә, бергә сүз берләшеп,
Черки белән көрәшик!

Сыерыбыз

Сыерга салам салганда
Сынды сәнәк саплары.
Сыерыбызның гармун уйнап,
Жырлап йөргән чаклары.

Талип

Траттата, траттата,
Талип «сафсата» сата.
Талип дустым, әйтмәсеңме:
Күпме тора «сафсата»?

Уф-алла

Уф-алла, уф-алла,
«Уф» димим юкка-барга:
Жәйнең эссе көннәрендә
Батып ятам ак карга.

Юлбарыс Песи белән Куянга болай диде:
— Узган ел минем ел иде. Бу ел — сезнең ел.
Елмаегыз! Кәртчеккә төшерәм. Истәлеккә!
Еллар тыныч, доньялар имини булсын!

Рәсәм Светлана ЯРКОВА

Апрель

Дүшәмбе	5	12	19	26	
Сишәмбе	6	13	20	27	
Чәршәмбе	7	14	21	28	
Пәнжешәмбе	1	8	15	22	29
Жомга	2	9	16	23	30
Шимбе	3	10	17	24	
Якшәмбе	4	11	18	25	

Май

3	10	17	24	31
4	11	18	25	
5	12	19	26	
6	13	20	27	
7	14	21	28	
1	8	15	22	29
2	9	16	23	30

Июнь

	7	14	21	28
1	8	15	22	29
2	5	16	23	30
3	6	17	24	
4	7	18	25	
5	8	19	26	
6	9	20	27	

Әнвәр — минем онығым,
Аңа 6 яшь.
Ул беренче рәсемен
4 яшендә чагында ясады.
Әнвәр моңлы бала да —
жырларга бик ярата ул.
Мин онығыма уңышлар,
матур киләчәк телим.

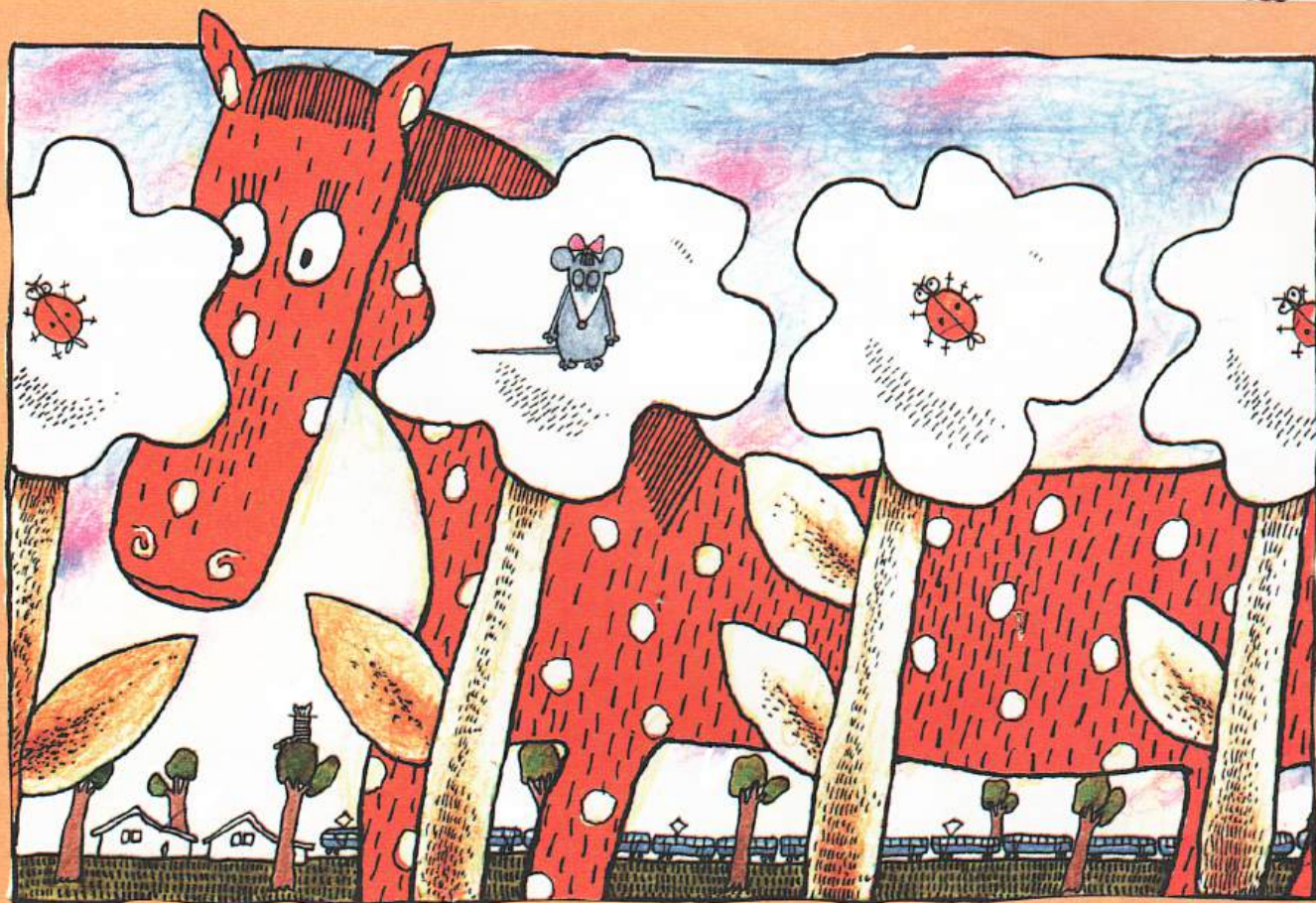
Әхмәт ГАДЕЛ

Әнвәр Димиев-Гаязов рәсемнәре.

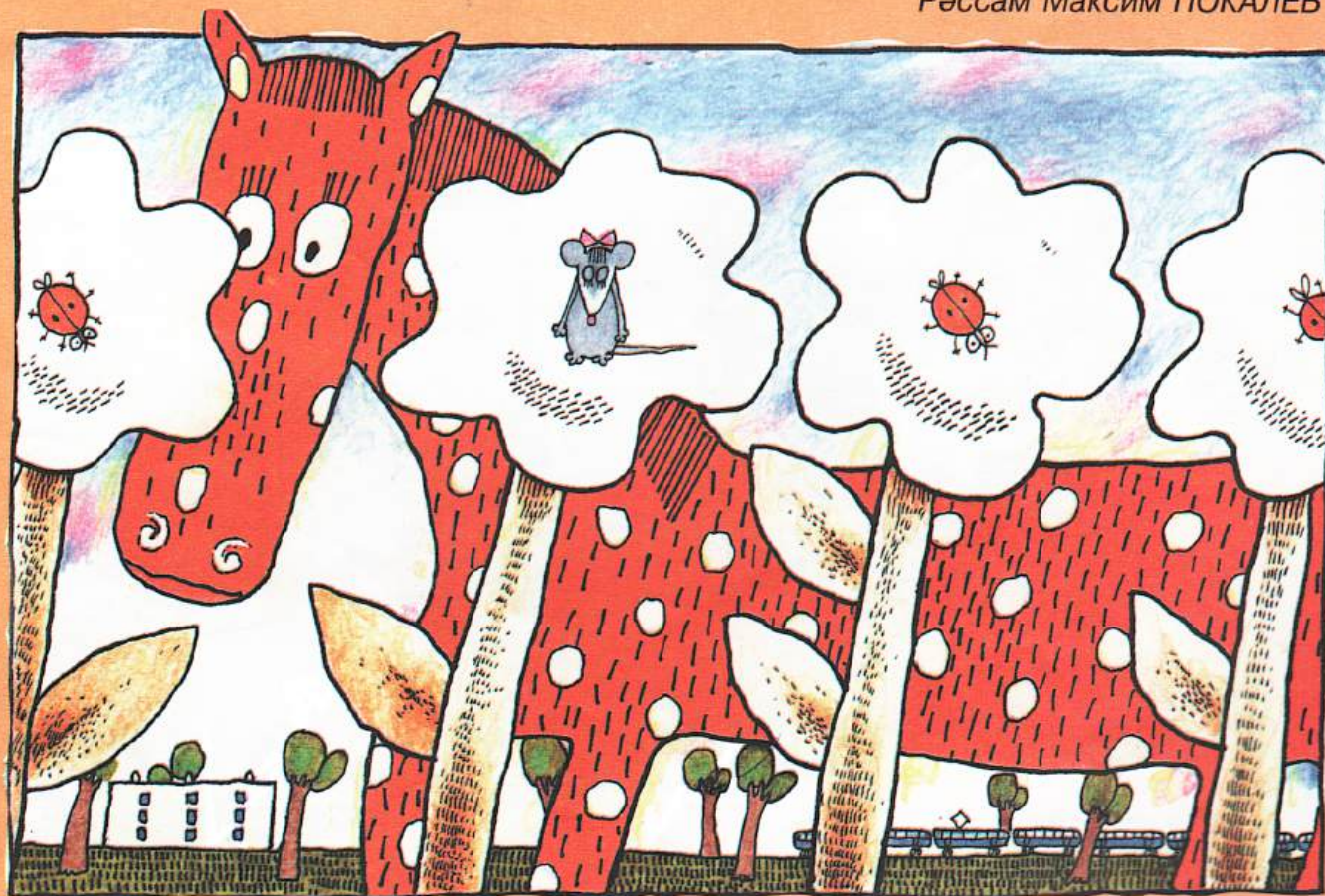
(Казан).

Бу ике рәсемгә игътибар белән кара әле. Аларның берсендә бер Бахбай, өч Коңгызбай һәм бер Чыкылбай дигән тычканнан тыш Мыраубай исемле бер песи дә бар. Кайда икән ул? Мыраубайны һәм рәсемнәрдә булган аерымлыкларны тап әле, дускай.

Рәссам Максим ПОКАЛЕВ

Конкурс! Конкурс! Конкурс!

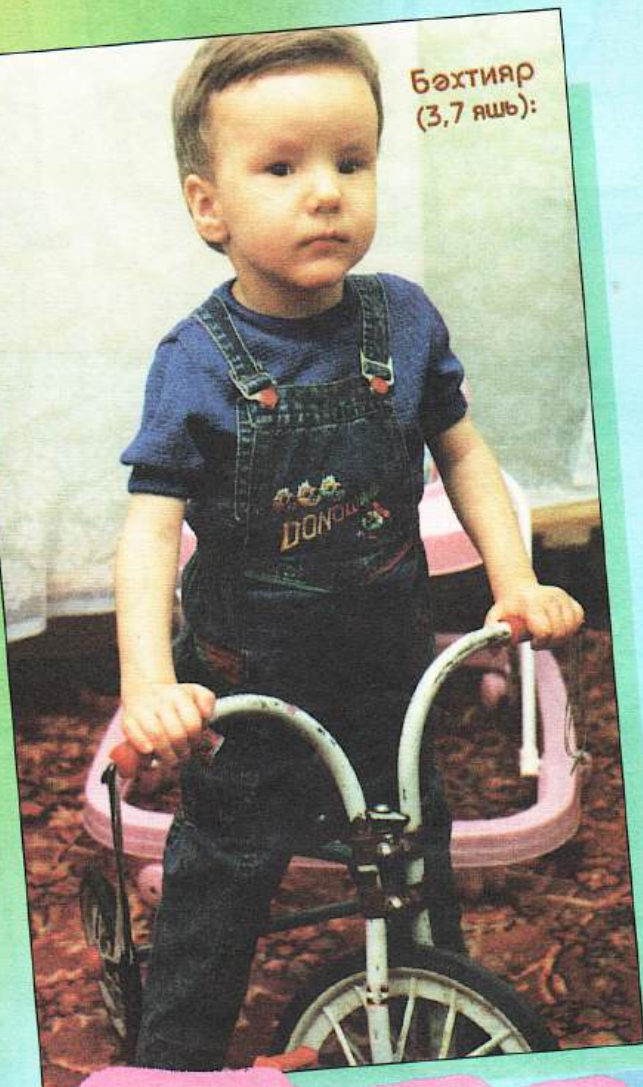
Мин бит бу?!

Хөрмөтлө өлкөннөр!
Без Сезнең өчен иң кадерлө, иң асыл
затларның — сабийларыгызның
сурәтләрэн бастыра башлыйбыз.
Ул сурәтләрне Сез жиберәсе була инде.

Шартлар: сурәткә караган кеше йә **гажәплә-**
нерлек, йә **сокланырлык**, йә **көләрлек**, **һичьюгы**, **елмаерлык**, ә сабий
журналда үзен күргәч: **«Мин бит бу?!»** — дип сөенерлек булсын.

Иң кызыклы фоторәсем һәм комментарий авторларын,
әлбәттә, бүләкләр көтә. Тик, зинһар, баланың исемен, яшен,
яшәгән урыныгызны күрсәтергә онытмагыз.

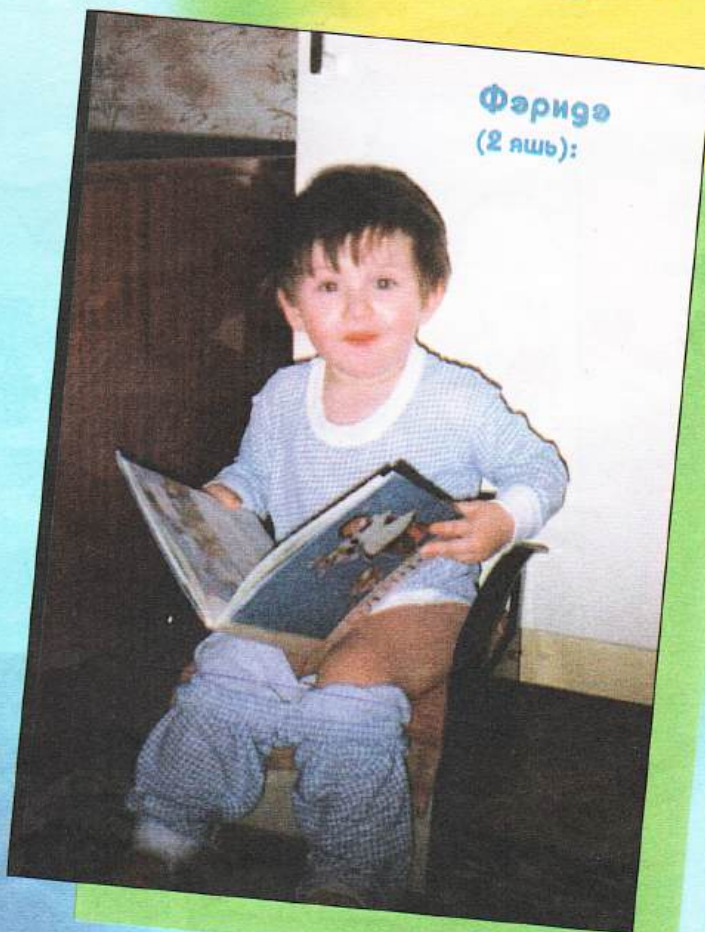
Бәхтияр
(3,7 яшь):

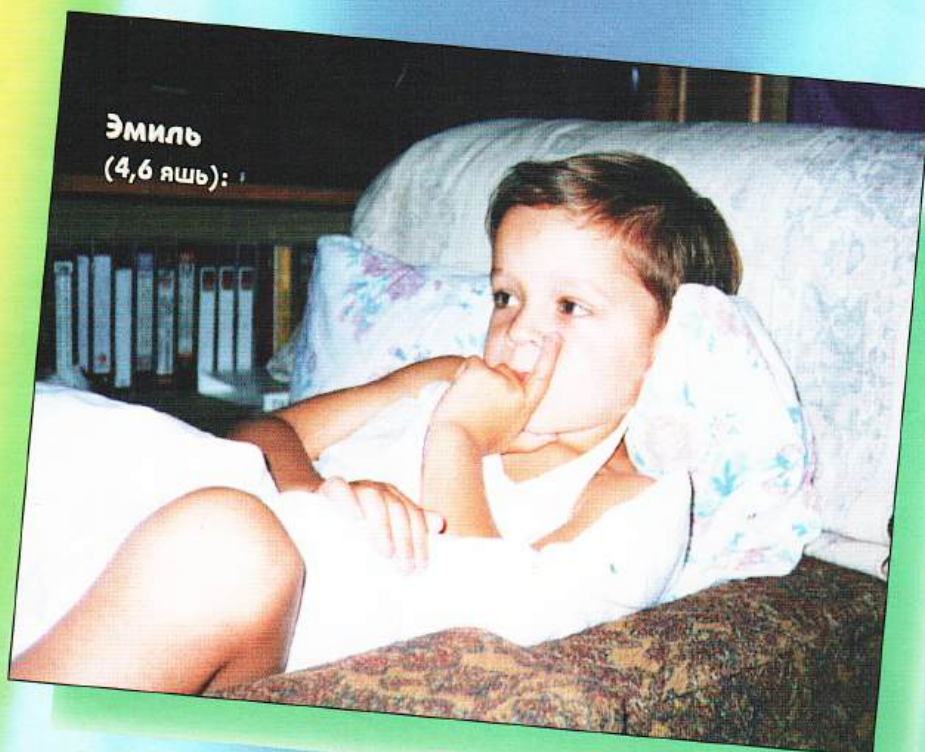

— Вилсәпидемә атланып,
Сурәткә төштем мактанып...

— Кайда гына утырсам да
Кулдан «Әлифба»м төшми...

Фәригә
(2 яшь):

Эмиль
(4,6 яшь):

— Бакчага барыйм микән,
Әллә соң бармыйм микән?..

Диләрә
(4 яшь):

— Атым матур, мин гүзәл —
Күзләр тимәсен безгә!..

ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ МӘГЪ-
ЛУМАТ ҺӘМ МАТБУГАТ МИНИСТРЛЫ-
ГЫ, ТАТАРСТАН ЯЗУЧЫЛАР БЕРЛЕГЕ
ИДАРӘСЕ ҺӘМ РЕДАКЦИЯ ЖУРНАЛЫ
1990 елның март аеннан бирле
чыга

“Салават күпере” ежемәсяңный
журнал Министерства информации
и печати РТ, правления Союза пи-
сателей РТ и редакции. На татар-
ском языке.
Основан в 1990 году.

Татарстан Республикасы Мәгълүмат
һәм матбугат министрлығы тара-
фыннан 96 нчы номер белән
теркәлдә

Баш мөхәррир
Зиннур ХӘСНИЯР

Баш мөхәррир
урынбасары
Фирая БӘДРЕТДИН

Бүлек мөхәррире
Ләбиб ЛЕРОН

Бизәләш мөхәррире
Ферит МУЛЛАХМӘТ

Компьютер дизайны
Мөнирә КУЗИЕВА

Исәп-хисап бүлгә
Рәмзия САЛИХ

Тышлыкның 4 битендә
Светлана ПРИВИНА рәсеме

Адрес редакции:
420012 г. Казань, ул. Муштары, 14.

«Салават күпере» журналының
компьютер үзегендә җыелды һәм
төсләргә бүленде.

Татарстан газета-журналар
нәшрияты, Казан, Декабристлар
урамы, 2 нче йорт

Производствого бирелде 15.2.99 ел.

Басарга кул куелды 15.2.99 ел.

Көгазь форматы 84х108 1/16.

Басма табак 1,5 (2,1).

Офсет ысулы белән басыла.

Тиражы 17162 данә. Заказ 3-111.

Бөясе килешү буюнча.

Такмактар

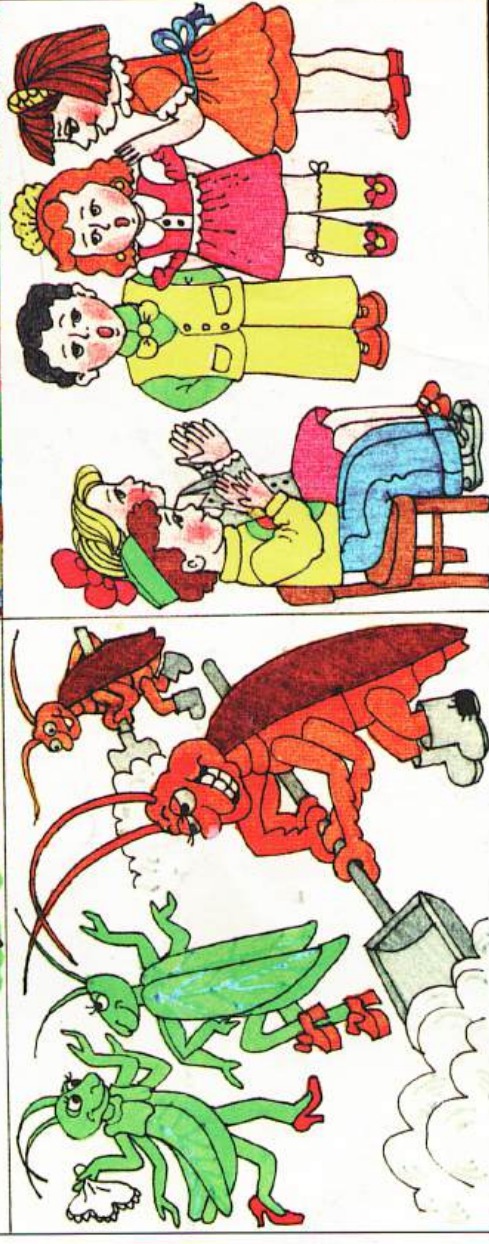
Халык авызы ижаты
(Жыючы Г. Зәйнәшева)
Г. Беляева көе

Ике тавык бакча казый
Итәкләрен кыстырып.
Әтәч агай трубка тарта
Күлөгәгә утырып.

Безнең песи бигрәк уңган —
Комганга су тутыра.
Бозавыбыз мич башында
Оек белән утыра.

Иртән торып тышка чыксам,
Тараканнар кар көри.
Чикерткәләр туфли киеп
Урамда биеп йөри.

Без жырладык шаян жырлар,
Без жырладык арганчы.
Хәзер безгә кул чабыгыз
Учыгыз кабарганчы.

Allegretto

